Írta:
2012. február 01. szerda, 10:18

Csak remélni lehet, hogy külföldi, illetve hazai útikönyvekben, a Pécsről szóló részben nem kap nagy teret Memi pasa fürdője (képünkön a lejáró). Mert akkor csak kevesen keresik fel a Ferencesek utcájában, a középkori nevezetességet. Ami mára inkább szégyenfoltja a belvárosnak, mint dísze.

Egykoron, a feltárás után még joggal lehetett büszke Pécs városa, a török kort idéző fürdőjére. Amit igyekeztek újra korhűen megépíteni, ezzel is tisztelegve a korábbi elnyomó hatalom építészeti tevékenysége előtt. Hiszen több évszázados épületmaradványról van szó. Az akkori polgárok esetleges rossz emlékeit pedig betemette az idő. Maradt helyette egy érdekes épületrész, az alapokkal, a főfalakkal.

Jelenleg azonban már áldatlan állapotok uralkodnak a műemléknél. Hiszen a lefelé vezető lépcső is régen kicsorbult, szinte balesetveszélyes. Lenn, magában a korábbi látványosságban pedig kizárólag az enyészet az úr. A kövek

széthullottak, kilátszik a homok, amire egyszer a szakemberek tették az építőelemeket.

Sajnos lehet látni azt is, amit korábban nem akartak megmutatni

Szerencsére télen turista sem nagyon jár arra, de amint kitavaszodik, talán megint lesznek látogatók, érdeklődők az utcában. Hiszen a klasszikus történelmi belvárosban éktelenkedik az egykori fürdőhely.

A fal repedezik, omlik, az idő is a műemlék ellen dolgozik

Amire rengeteg pénzt lehetne rákölteni, ám egy keveset mindenképpen érdemes lenne! Talán egy-két millió forint is elég lenne ahhoz, hogy a romhalmaz egy kicsit szebbé váljék. Akkor esetleg tavasztól nem lenne megint a hajléktalanok, kéregetők tanyája a közvetlen környék.

Tábla hirdeti, hogy műemlék

Memi pasa fürdője – a kőtábla tanúsága szerint – a XVI. évszázad harmadik negyedében épült meg. A helyreállítást, az egykori Pécsi Városi Tanács megbízásából, az Országos Műemléki Felügyelőség végezte el, még 1979-ben. Akkor az utca névadója Sallai Imre volt, de ez mindegy is, csupán várostörténeti tényként fogadhatjuk el.